

εντόπιζε ο εχθρός κινδυνεύαμε. Ενώ ήμουν στο στρατό, έμαθα ότι πέθανε ο πατέρας μου. Είχε πεθάνει πριν δύο χρόνια και το έμαθα μέσω του Ερυθρού Σταυρού».

Ο Εμμανουήλ ήταν πολύ περήφανος για τις επιχειρήσεις που ξεκίνησε με τα αδέρφια του: στο Τεμόρα (White Horse Café), Young (Monterey Café), Arian Park, the Chatswood Oasis Milk Bar με το φίλο του Πίτερ Κοροναίο, και αργότερα στο Crows Nest (Peter Pan Cake Shop). Το τελευταίο του μαγαζί ήταν το Elite Shoe Salon στο Kingsgrove με την σύζυγό του Ματίνα, το οποίο είχε για 35 χρόνια, μέχρι που συνταξιοδοτήθηκε κατά τα μέσα της δεκαετίας του 1980.

Εξίσου περήφανος ήταν και με την ενεργή ανάμειξή του στην Κυθηραϊκή Αδελφότητα όπου υπηρέτησε ως πρόεδρος σε μια οικονομικά δύσκολη εποχή. Υπό την προεδρία του και με ισχυρή ομάδα δίπλα του, η περιουσία της Κυθηραϊκής Αδελφότητας άλλαξε προς το καλύτερο και το κτίριο σώθηκε. Η Κυθηραϊκή Αδελφότητα παρέμεινε σημαντικό μέρος της ζωής του.

Αγαπούσε τον κήπο του, κυρίως τις συκιές που είχε φυτέψει. Μαζί με τη σύζυγό του ξόδευαν πολλές ώρες στην περιποίηση του κήπου τους με τα αριθμητά λουλούδια, φρούτα και λαχανικά. Δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει επισκέπτης και να φύγει χωρίς να πάρει κάτι από τον κήπο. Φόρτωνε τακτικά φίλους και συγγενείς με λογιών-λογιών καλούδια, δικής του παραγωγής.

Η ιστορία του Εμμανουήλ θα ήταν ελλειπής αν δεν αναφέραμε δύο μεγάλα πάθη του: το ψάρεμα και τα χαρτιά. Πέρασε όμορφες και αξέχαστες στιγμές στο Great Barrier Reef με τους φίλους του και επίσης απολάμβανε το ψάρεμα όταν πήγαινε με την Ματίνα κοντά στο εξοχικό τους, στο Εταλονγκ.

Ήταν καλός στην πρέφα και το πόκερ, και το μυαλό του 'ξυράφι' μέχρι και το τελευταίο του παιχνίδι στο Ελληνικό Σπίτι δύο μέρες πριν αποβιώσει. Επίσης του άρεσε να παίζει τάβλι.

Του άρεσαν οι φιλοσοφικές συζητήσεις οι οποίες διαμόρφωσαν την προσωπικότητά τους και τον τρόπο ζωής του. Αγαπημένη του φιλοσοφία: «η αξία ενός άνδρα δεν μετριέται με χρήματα ή ακίνητα αλλά με την οικογένεια που αφήνει πίσω του».

Ο Εμμανουήλ γνώρισε την Ματίνα Σάμιος από τα Κύθηρα και παντρεύτηκαν το 1953. Συμπλήρωσαν 60 χρόνια γάμου το 2013. Απέκτησαν τρία παιδιά, την Άννα (1954), τον Τζεράλντ (1955) και τον Στέφεν (1958). Αργότερα καλωσόρισαν στην οικογένειά τους το γαμπρό τους Τζον Ψάλτη και τις νύφες Μαριάννα Κόμινο και Βιρτζίνια Σπίνουλα. Ακολούθησαν επτά εγγόνια: Michael, Matthew και

Christopher Psaltis, Matthew and Jason Casimatis, and Evan and Marissa Casimatis. Είχε την ευκαιρία να παραβρεθεί και στο γάμο δύο εγγονών του και να καλωσορίσει στην οικογένεια τις νέες συζύγους τους Jennifer and Elise. Μάλιστα περίμενε με ανυπομονησία φέτος να γίνει προπάππους!

Ανήμερα Χριστουγέννων 2014, καθισμένος στο τραπέζι με όλη την οικογένεια είπε στη γυναίκα του: «ξεκινήσαμε οι δυο μας, και κοίτα τι αποκτήσαμε!!!

«Εν κατακλείδι, η ζωή μου ξεκίνησε δύσκολα και τελείωσε όμορφα. Γι' αυτό ανησυχώ για τις νέες γενιές. Έχουνε καλό ξεκίνημα και εύχομαι να μείνει έτσι. Για να είμαι ειλικρινής φοβάμαι -σε γενικές γραμμές- την κοινωνία σήμερα. Δεν είδα ποτέ ναρκωτικά στη ζωή μου, και τώρα υπάρχουν παντού. Ο θεσμός της οικογένειας είναι ξεπερασμένος και σιγά σιγά η δομή της καταστρέφεται. Πιστεύω ότι η κοινωνία έχει χάσει τον προσανατολισμό της και αυτό είναι κάτι που δυσκολεύομαι να αποδεχθώ».

Στην κηδεία του Εμμανουήλ Κασσιμάτη διαβάστηκε επικήδειος από το RSL SERVICE και ο πρόεδρος αναφέρθηκε στα χρόνια που ήταν στο στρατό και την προσφορά του στην χώρα.

Εμμανουήλ Κασσιμάτης -
N202233

Τα μέλη του Kingsgrove RSL Sub-Branch and Club εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους φίλους του Εμμανουήλ Κασσιμάτη.

Ο Εμμανουήλ Κασσιμάτης ταξίδεψε στο Πάντινγκτον (Σύδνεϊ) από μια μικρή πόλη, που λέγεται Arian Park και βρίσκεται κοντά στο Τεμόρα για να καταταγεί στην Πολιτική Στρατιωτική Δύναμη για καθήκοντα πλήρους απασχόλησης στις 12 Μαΐου 1942, σε ηλικία 23 ετών. Ο λόγος ήταν για να φανεί χρήσιμος στη νέα του πατρίδα η οποία βρισκόταν υπό την απειλή της εισβολής των Ιαπώνων. Ο γιος του Εμμανουήλ, Στήβ, με ενημέρωσε ότι δύο από τα αδέρφια του Εμμανουήλ, ο Τζάκ και ο Ανδρέας είχαν επίσης καταταγεί στον Αυστραλιανό στρατό. Ο Ανδρέας υπηρέτησε στην ίδια μονάδα με τον Εμμανουήλ.

Ο Εμμανουήλ τοποθετήθηκε στο 2 Australian Labour Company, δυστυχώς δεν γνωρίζουμε που ήταν η βάση αυτής της μονάδας. Επίσημα αρχεία όμως αποδεικνύουν ότι η μονάδα αυτή κατασκήνωνε σε περιοχές στα σύνορα της NNO, όπως Tocumwal and Albury.

«Βαριά η καλογερική» όπως λένε και παρόλο που η συγκεκριμένη μονάδα δεν ήταν ενεργή, η προσφορά της ήταν πολύ σημαντική στην έκβαση του αγώνα.

Την 1η Μαρτίου 1943 ο Εμμανουήλ πήρε μετάθεση για το 6 Australian Advanced Ammunition Depot (AAD) στο Λίθγκου. Η περιοχή αυτή ήταν στρατηγικής σημασίας και η προσφορά της μονάδας καθοριστική.

Στις 22 Νοεμβρίου 1943 ο Εμμανουήλ έφυγε από το Λίθγκου, αφού πέρασε ένα πολύ κρύο και υγρό χειμώνα. Επέστρεψε και πάλι στο 2 Employment Company όπου για άλλη μια φορά αυτός και οι φίλοι του ανέλαβαν τον ανεφοδιασμό του Αυστραλιανού στρατού για να μπορέσουν να νικήσουν τον εχθρό. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Εμμανουήλ και οι 15,000 άνδρες από Ελλάδα, Ιταλία και Αυστρία που υπηρετούσαν τον Αυστραλιανό στρατό προέρχονταν από διαφορετικές χώρες, και είχαν διαφορετικές εθνικότητες και κουλτούρες. Παρόλα αυτά συμβίωσαν σε σκηνές στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλον και παρόλα αυτά καλλιέργησαν μια πολύ όμορφη συναισθηματική και φιλική σχέση. Παρόλα αυτά, ήταν οι ξεχασμένοι στρατιώτες του πολέμου όσον αφορά τα ιστορικά βιβλία.

Τελικά έπειτα από τρία χρόνια στο στρατό απολύθηκε στις 16 Απριλίου 1945. Επέστρεψε στην οικογένειά του και έχτισε μια επιτυχημένη καριέρα και όμορφη ζωή στην Αυστραλία. Ο Εμμανουήλ ήταν ένας άνδρας που υπηρέτησε την Αυστραλία σε εποχή που υπήρχε μεγάλη ανάγκη. Του απενεμήθηκαν τα Βραβεία War Medal 1939 – 45, Australian Service Medal 1939 – 45 and the General Service Badge.

Αυτά ειπώθηκαν -μεταξύ άλλων- από τον Άλαν Μπέρνς, πρόεδρο του RSL Sub Branch εις μνήμην του Εμμανουήλ Κασσιμάτη.

Αιωνία του η μνήμη και ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.